Lietas Nr.1A16001517
Lietas arhīva Nr.1A-0015-17

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Jēkabpilī 2017.gada 16.novembrī

Jēkabpils rajona tiesas tiesnesis V.Trušels, izskatot rakstveida procesā /pers. A/ sūdzību par Jēkabpils pilsētas pašvaldības Jēkabpils pilsētas pašvaldības policijas administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu Nr. 560033588, administratīvā pārkāpuma lietā,

k o n s t a t ē j a

/pers. A/, turpmāk tekstā (Sūdzības iesniedzējs), iesniedzis sūdzību par Jēkabpils pilsētas pašvaldības policijas administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu Nr. 560033588.

Šo lēmumu Sūdzības iesniedzējs pārsūdz pilnā apjomā.

Paskaidro, ka 2017.gada 5.septembrī plkst.10.55 Jēkabpils pašvaldības policijas kārtībnieks Māris Glāznieks sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu Nr.560033588 (turpmāk Sākotnējais lēmums), ka transportlīdzeklis BMW ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kura īpašnieks ir /pers. A/, bija novietots stāvēšanai Brīvības ielā 2 D, Jēkabpilī uz ietves, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 121.9.punktā noteiktās prasības, uzliekot naudas sodu 30 EUR saskaņā ar Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.10 panta ceturtās daļas 1 5. punktu.

Ņemot vērā, ka administratīvo pārkāpumu uzskatījis par maznozīmīgu, jo tas izdarīts ceļu satiksmē, par to paredzētais naudas sods nepārsniedz 40 EUR un tas neradīja draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, 2017.gada 18.septembrī iesniedzis sūdzību par Sākotnējo lēmumu Jēkabpils pilsētas pašvaldības policijā, lūdzot atcelt piemēroto naudas sodu 30 EUR, aprobežojoties tikai ar mutvārdu aizrādījumu, piemērojot Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 21. panta pirmo daļu, kas nosaka, ka "Ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu. ", savukārt otrā daļa -„Ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit euro un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu. "

Jēkabpils pilsētas pašvaldības policijas priekšnieks I.Surkulis 2017.gada 25.septembrī pieņēma lēmumu Nr.196/17 administratīvā pārkāpuma lietā Nr.560033588 (turpmāk -Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu Sākotnējo lēmumu. Lēmums pamatots ar šādu argumentu - ņemot vērā, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts fakts, ka /pers. A/ 05.09.2017. plkst.10.55, bija novietojis stāvēšanai Jēkabpilī, pie ēkas Nr.2D Brīvības ielā transportlīdzekli BMW ar reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 121.9 punktā noteiktās prasības, /pers. A/, novietojot savu mašīnu uz ietves, tās nobrauktuves/ uzbrauktuves daļā, liedza gājējiem ar bērnu ratiņiem, personām, kuras pārvietojas ratiņkrēslos, un velosipēdistiem uzbraukt uz ietves, radot apdraudējumu ceļu satiksmē.

Ņemot vēra, ka Lēmums nav pareizs, jo Lēmuma pamatojums nav pietiekams, lai secinātu, ka esmu radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, neatbilst faktiskajiem apstākļiem, Lēmumu pārsūdzu, uzskatot, ka administratīvo pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, tādējādi atbrīvojot /pers. A/ no administratīvās atbildības, izsakot mutvārdu aizrādījumu, ņemot vērā zemāk minētos apsvērumus.

Katrs administratīvais pārkāpums ir individuāls, kaut arī tiek kvalificēts pēc vienām un tām pašām pazīmēm. No administratīvā pārkāpuma lietā pievienotajiem attēliem un mērījumiem redzams, ka, neskatoties uz faktu, ka automašīna ir novietota uz ietves, ņemot vērā ietves nobrauktuves/ uzbrauktuves un stāvvietas specifiku, automašīna neliedz gājējiem ar bērnu ratiņiem, personām, kuras pārvietojas ratiņkrēslos, un velosipēdistiem uzbraukt uz ietves, jo redzams, ka automašīnas aizmugurējais kreisais ritenis nav novietots ietves nobrauktuves/ uzbrauktuves daļā, bet aizmugurējā labā riteņa viena trešdaļa iespējams atrodas tikai uz ietves nobrauktuves/ iebrauktuves daļas, pie tam gājēji ar bērnu ratiņiem, personas, kuras pārvietojas ratiņkrēslos, un velosipēdisti ietves nobrauktuves/ uzbrauktuves daļu pie automašīnas aizmugurējā labā riteņa neizmanto, šajā posmā ietve atrodas jau uz paaugstinājuma (skat. Pielikumā esošo attēlu). Papildus vēlas norādīt, ka, virzoties pa Brīvības ielu virzienā no apļveida krustojuma uz ietvi, ceļu satiksmes dalībnieki izmanto ietves daļu no automašīnas kreisās puses, jo tas ir loģisks pārtrauktās ietves (iebrauktuve pagalmā) turpinājums. Pie tam automašīna ir novietota ietvē izveidotās stāvvietas beigu zonā, akurāti, it kā turpinot stāvvietas darbības zonu, netraucējot citiem ceļu satiksmes dalībniekiem kustību, izbraukšanu un iebraukšanu Brīvības ielā 2 D, Jēkabpilī, netraucējot citiem ceļu satiksmes dalībniekiem arī redzamību. No administratīvā pārkāpuma lietā pievienotajiem attēliem un mērījumiem redzams, ka attālums no automašīnas kreisā priekšējā riteņa līdz ietves malai ir 254 cm, līdz ar to arī gājēju, velosipēdistu pārvietošanās nav traucēta, ir netraucēta iespēja pārvietoties pat blakus esošiem diviem bērnu pastaigu ratiņiem.

Interneta vietnē http://www.radiol.lv 24.08.2017. tika publicēts raksts „Gājēja: Šim auto īpašniekam vajadzētu izteikt publisku „FUI" (pieejams: http://www.radiol.lv/sakumlapa/atbild-jekabpils-pilsetas-pasvaldiba-4/item/24877-gajeia-sim-auto-ipasniekam-vaiadzetu-izteikt-publisku-fui.html) kurā aprakstīta līdzīga situācija ar automašīnas novietošanu Brīvības ielā 2D Jēkabpilī uz ietves virzienā no Brīvības ielas uz apļveida krustojumu. Jēkabpils pilsētas pašvaldības policijas priekšnieks Indulis Surkulis šajā rakstā norādot, ka policija noskaidroja automašīnas īpašnieku un viņam izteica mutvārdu aizrādījumu. Līdz ar to Jēkabpils pilsētas pašvaldības policija līdzīgā situācijā, kad automašīna tika novietota uz ietves, tās nobrauktuves/ uzbrauktuves daļā Brīvības ielā 2 D, Jēkabpilī, kur acīmredzami tika liegta gājējiem ar bērnu ratiņiem, personām, kuras pārvietojas ratiņkrēslos, un velosipēdistiem uzbraukt uz ietves, jo šī ietves daļa būtiski atšķiras no pretī esošas ietves izkārtojuma, tomēr piemēroja Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.panta pirmo daļu, automašīnas īpašniekam izsakot mutvārdu aizrādījumu. Uzskata, ka Jēkabpils pilsētas pašvaldības policija radīja precedenta gadījumu un līdzīgā situācijā Lēmumā Jēkabpils pilsētas pašvaldības policijai bija pamats administratīvo pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu, atceļot piemēroto naudas sodu 30 EUR, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu. Un nav nozīmes, ka I.Surkulis norāda, ka "ja būtu fiksēts datums un laiks šim pārkāpumam, proti, kurā brīdī volvo atradās uz gājēju ietves, kad auto tika nobildēts, tad auto īpašnieks būtu saņēmis sodu", jo, veicot papildus izmeklēšanas darbības, administratīvā pārkāpuma datums un laiks varēja tikt noskaidrots.

Pamatojoties uz iepriekšminēto un ņemot vērā, ka Administratīvais pārkāpums saskaņā ar Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.10 panta ceturtās daļas 5.punktu izdarīts ceļu satiksmē (Latvijas administratīvo pārkāpumu kodekss, Desmitā „A" nodaļa Administratīvie pārkāpumi ceļu satiksmē) par kuru naudas sods paredzēts 30 EUR, ņemot vērā, ka Administratīvais pārkāpums neradīja draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem un viņu mantai, administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 560033588, lūdz: atzīt administratīvo pārkāpumu par maznozīmīgu; 2.izbeigt uzsākto lietvedību, atbrīvojot /pers. A/, personas kods /personas kods/, no administratīvās atbildības, atceļot piemēroto naudas sodu 30 EUR, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Jēkabpils pilsētas pašvaldības policijas priekšnieks I.Surkulis 2017.gada 25.septembra lēmumā secināja, ka: "Jēkabpils pilsētas pašvaldības policijā (turpmāk - JPPP) 2017.gada 5.septembrī plkst. 1046 reģistrēts izsaukums uz Brīvības ielu 2D, Jēkabpilī norādot, ka, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumus, uz ietves novietota automašīna.

05.09.2017. kārtībnieks M.Glāznieks sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu -lēmumu Nr.560033588, kurā konstatēts, ka 05.09.2017., plkst.1055, transportlīdzeklis BMW reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, bija novietots stāvēšanai Jēkabpilī, pie ēkas Nr.2D Brīvības ielā ielā, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk CSN) 121.9. punktā noteiktās prasības - aizliegts stāvēt: uz ietvēm, gājēju ceļiem, gājēju un velosipēdu ceļiem, kopīgiem gājēju un velosipēdu ceļiem, velosipēdu ceļiem un velojoslām, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk LAPK) 149.'°panta ceturtās daļas piektajā punktā.

Ievērojot Ceļu satiksmes likuma (turpmāk CSL) 432.panta "īpatnības administratīvajā procesā sakarā ar apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšana" nosacījumus un ministru kabineta 21.06.2016. noteikumu Nr.402 "Kārtība, kādā noformē administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" nosacījumus, transportlīdzekļa vadītājam, kas neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā uzlikts naudas sods 30 euro apmērā.

Identificējot sevi par protokolā - lēmumā Nr.560033588 norādītā transportlīdzekļa vadītāju, /pers. A/ iesniedza sūdzību par tēmuma atcelšanu, lūdzot piemērot LAPK. 21.pantu, jo nebija brīvu stāvvietu, stāvlaukums bija aizpildīts. Tāpat /pers. A/ veica mērījumus ar mērlenti, paskaidrojot, ka gājējiem netiek traucēts.

Saskaņā ar LAPK 286.panta otro daļu, augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

LAPK 272,pantā savukārt ir noteikts, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā ari jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšana.

Pārsūdzētais lēmums pamatots ar LAPK 149.'°panta ceturtās daļas piekto punktu un CSN 121.9.punktu.

CSN 121.9.punkts nosaka, uz ietvēm, gājēju ceļiem, gājēju un velosipēdu ceļiem, kopīgiem gājēju un velosipēdu ceļiem, velosipēdu ceļiem un velojoslām, izņemot CSN 117.punktā minētos gadījumus.

Saskaņā ar LAPK 149.'°panta ceturtās daļas piekto punktu, par stāvēšanu: uz ietvēm, gājēju ceļiem, gājēju un velosipēdu ceļiem, kopīgiem gājēju un velosipēdu ceļiem, velosipēdu ceļiem un velojoslām, kur tas ir aizliegts, atbildība paredzēta 30 euro apmērā.

Protokolā norādītā pārkāpuma konstatēšanas brīdī un laikā veikti fotouzņēmumi. Tajos fiksēta automašīna BMW reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/. No fotouzņēmumiem redzams, ka transportlīdzeklis novietots uz ietves.

Savu vainu protokolā norādītā pārkāpuma izdarīšanā /pers. A/ nenoliedz.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.' pantā ir noteikts, ka ir šādi pierādīšanas līdzekļi:!) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi. Kā pierādījumi šajā administratīvajā lietā ir /pers. A/ iesniegums, kārtībnieka M.Glāznieka sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols - lēmums, M.Glāznieka dienesta ziņojums, fototabula.

Iestāde lietā konstatē sekojošus pierādījumus un no tiem izrietošus faktus. JPPP 2017.gada 5.septembrī plkst. 1046 reģistrēts izsaukums uz Brīvības ielu 2D, Jēkabpilī norādot, ka, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumus, uz ietves novietota automašīna.

05.09.2017. kārtībnieks M.Glāznieks sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.560033588, kurā konstatēts, ka 05.09.2017., plkst.10.55, transportlīdzeklis BMW reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, bija novietots stāvēšanai Jēkabpilī, pie ēkas Nr.2D Brīvības ielā, neievērojot CSN 121.9. punktā noteiktās prasības - aizliegts stāvēt uz ietvēm, gājēju ceļiem, gājēju un velosipēdu ceļiem, kopīgiem gājēju un velosipēdu ceļiem, velosipēdu ceļiem un velojoslām, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.10 panta ceturtās daļas piektajā punktā. Transportlīdzekļa vadītājam, kas neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā uzlikts naudas sods 30 (trīsdesmit) euro apmērā. Tas nozīmē to, ka konstatējot attiecīgo pārkāpumu, iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrētā soda apmēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju. Tādējādi Jēkabpils PPP darbiniekiem nav pienākums vērtēt piemērojamā soda apmēru un veidu, jo likums nosaka tikai vienu soda veidu un apmēru. Ņemot vērā LAPK nosacījumus, netiek ņemti vērā atbildību mīkstinoši apstākļi, kā arī citi apstākļi un tiek vērtēts tikai tas, ka ir izdarīts attiecīgs administratīvais pārkāpums, par ko paredzēts administratīvais sods 30 (trīsdesmit) euro apmērā.

Ceļu satiksmes likuma 2.panta 1.punktā noteikts, ka šī likuma mērķis ir noteikt ceļu satiksmes norises un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām piederošo mantu. Savukārt šī likuma 36.pants nosaka, ka ceļu satiksmes organizācijas mērķis ir nodrošināt nepārtrauktu, ritmisku un ātru ceļu satiksmes norisi, kā arī maksimāli garantēt tās drošību.

Ceļu satiksmes noteikumu 121.punkts paredz vairākus gadījumus, kad apstāšanās un stāvēšana ir aizliegta, taču pārsvarā ir gadījumi, kad speciālas ceļa zīmes netiek izvietotas, bet aizliegumu novietot automašīnu nosaka vietas faktiskie apstākļi. Konkrētajā gadījumā transportlīdzekļa vadītājam patstāvīgi jānovērtē faktiskie apstākļi un jāapsver, vai automašīnu drīkst novietot stāvēšanai konkrētā vietā.

Apgrūtināta transportlīdzekļu novietošana stāvēšanai, iespējams, ir pamats risināt jautājumu par papildus autostāvvietu ierīkošanu, ceļu satiksmes citādu organizēšanu, bet transportlīdzekļu novietošanas grūtības pašas par sevi nevar būt par pamatu neievērot ārējā normatīvā akta noteiktos ierobežojumus.

Ja persona pārkāpj Ceļu satiksmes noteikumu prasības, tad ir pamats uzskatīt, ka minētā persona savas intereses nostāda augstāk par citu satiksmes dalībnieku interesēm. Attiecīgi rodas pretruna ar ceļu satiksmes dalībnieku vienlīdzības principu, kā rezultātā rodas citu personu tiesību aizskārums (sk. Administratīvās rajona tiesas Rīgas liesu nama spriedums lietā Nr. 142162411 1-0101-13/16}.

Saskaņā ar LAPK 9.panta pirmo daļu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība.

LAPK 11.pants nosaka, ka administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu aiz neuzmanības, ja persona, kas to izdarījusi, ir paredzējusi savas darbības vai bezdarbības kaitīgo seku iestāšanās iespēju, bet vieglprātīgi paļāvusies, ka tās varēs novērst, vai arī nav paredzējusi šādu seku iestāšanās iespēju, kaut gan tai vajadzēja un tā varēja tās paredzēt.

Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas, neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. No LAPK 32.panta ir secināms, ka par administratīvo pārkāpumu nevar tikt piemērots sods ārpus ietvariem, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu. Apstākļi, kas saskaņā ar LAPK 32.pantu ir ņemami vērā, piemērojot administratīvo sodu, ietekmē piemērojamo sodu tikai normatīvajā aktā noteiktās sankcijas ietvaros (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 4.janvāra .spriedumu lietā Nr. AA-987-06).

Saskaņā ar LAPK 244.pantu, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Atbilstoši LAPK 243.panta astotās daļas trešajā teikumā noteiktajam, nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, secina:

Lietā nav strīda par to, ka /pers. A/ ir izdarījis LAPK 149.10 panta ceturtās daļas piektajā punktā paredzēto pārkāpumu.

Lietā izlemjams jautājums par to, vai ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus, ir pamats piemērot LAPK 21.panta nosacījumus un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Saskaņā ar LAPK 21.pantu, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu (panta 1.daļa). Ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit euro, un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu (panta 2.daļa).

Ar lietā esošiem pierādījumiem ir pierādīts fakts, ka /pers. A/ 05.09.2017. plkst, 10.55, bija novietojis stāvēšanai Jēkabpilī, pie ēkas Nr.2D Brīvības ielā transportlīdzekli BMW reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, neievērojot CSN 121.9. punktā noteiktas prasības -aizliegts stāvēt uz ietvēm, gājēju ceļiem, gājēju un velosipēdu ceļiem, kopīgiem gājēju un velosipēdu ceļiem, velosipēdu ceļiem un velojoslām, /pers. A/ novietoja savu automašīnu uz ietves, tās nobrauktuves/uzbrauktuves daļā, līdz ar to liedzot gājējiem ar bērnu ratiņiem, personām, kuras pārvietojas ratiņkrēslos un velosipēdistiem uzbraukt uz ietves, radot apdraudējumu ceļu satiksmē. Līdz ar to uzskatu, ka /pers. A/ darbībās pamatoti konstatēts LAPK 149.10 panta ceturtās daļas piektajā punktā paredzētā pārkāpuma sastāvs un viņa saukšana pie administratīvās atbildības un soda uzlikšana 30 (trīsdesmit) euro apmērā, bija tiesiski pamatota. Izskatot iesniegumu un izvērtējot to, secināms, ka kārtībnieka M.Glaznieka pieņemtais lēmums par naudas soda uzlikšanu 30 euro apmērā administratīvā pārkāpuma protokolā - lēmumā Nr.560033588, fiksēto pārkāpumu, ir atstājams negrozīts, savukārt /pers. A/ 18.09.2017. sūdzība, kurā lūgts to atcelt, ir noraidāma."

Tiesnesis, pārbaudot sūdzības pamatojumu, sūdzības iesniedzēja argumentus un administratīvā pārkāpuma materiālus, tos izvērtējot, atzīst, ka /pers. A/ sūdzība par Jēkabpils pilsētas pašvaldības Jēkabpils pilsētas pašvaldības policijas administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu Nr. 560033588, par administratīvā soda uzlikšanu /pers. A/ ir motivēts, likumīgs un nav pamata tā atcelšanai, bet sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas un izskatīšanas kārtību nosaka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa divdesmit trešā "a" nodaļa.

Atbilstoši LAPK 289.12 panta otrajai daļai, rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;
2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;
3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzliek sodu;
4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Savukārt LAPK 289.6 panta septītā daļa noteic, ka tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;
2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;
3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;
6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;
7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām mantām un piemēroto garantijas naudu.

LAPK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Savukārt LAPK 289.13 panta trešā daļa nosaka, ja tienesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesnesis atzīst, ka lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskajiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u. tml.).

LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Atbilstoši Kodeksa 243.panta pirmajai daļai, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros

izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Savukārt Kodeksa 243.panta ceturtā un piektā daļa noteic, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedība netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem.

Saskaņā ar Kodeksa 243.panta astoto daļu, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Savukārt saskaņā ar Kodeksa 243.panta vienpadsmito un piecpadsmito daļu ziņas vai fakti, ko kompetentās iestādes amatpersonas ieguvušas, īstenojot šīs iestādes darbību regulējošajā likumā noteiktās pilnvaras, ir pieļaujami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietvedībā, ja šīs ziņas vai faktus iespējams pārbaudīt administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros. Administratīvā pārkāpuma lietā iegūtos pierādījumus fiksē administratīvā pārkāpuma protokolā.

Tiesa secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktajā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

Nekādu papildus pierādījumu vai lūgumi tos pieņemt vai izprasīt Jēkabpils rajona tiesā nav saņemti, tādējādi tiesa vadās tikai no lietā esošajiem pierādījumiem.

Kodeksa 243.[1]pants nosaka šādus pierādīšanas līdzekļus: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi.

Kodeksa 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Vienīgi tiesa var noteikt, kuri pierādījumi ir nozīmīgi lietā būtisku faktu vai apstākļu noskaidrošanai. Tiesa var ņemt vērā arī, vai pierādījumi lietā ir pietiekami, kā arī, vai citi pierādījumi nav lieki un nevajadzīgi apgrūtinoši lietas izskatīšanai. Tas vien, ka procesa dalībnieka un tiesas viedoklis par lietas izspriešanai nepieciešamajiem pierādījumiem atšķiras, nevar būt par pamatu secinājumam, ka tiesa nav pilnīgi, vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījums (Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 24.maija spriedums lietā Nr.SKA-219/2007 11.apakšpunkts).

Izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, sūdzībā norādītos apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, lai /pers. A/ atzītu par vainīgu LAPK 149.10 panta ceturtās daļas 5.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, tāpēc tiesa pievienojas iestādes lēmuma motivācijai. Līdz ar to, saskaņā ar Kodeksa 289.[13]panta trešo daļu, šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāts nav nepieciešams.

Tiesnesis atzīst, ka Jēkabpils pilsētas pašvaldības policijas priekšnieks I.Surkulis 2017.gada 25.septembra lēmumā ir vispusīgi izvērtējis /pers. A/ sūdzībā norādītos argumentus un izdarījis pamatotus secinājumus par viņa vainu inkriminētā pārkāpuma izdarīšanā, kā arī izmantojis likumīgus Administratīvo pārkāpumu kodeksā paredzētus pierādījumus, kas atzīstami par ticamiem un attiecināmiem uz konkrēto pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka augstākās iestādes lēmumā sniegtā interpretācija ir pareiza un pietiekoša, lai atzītu, ka, vieta Jēkabpilī, pie ēkas Nr.2D Brīvības ielā, kur 05.09.2017., plkst.10.55., bija atstāts /pers. A/ piederošais transportlīdzeklis BMW, ar reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ir ietve un paredzēta gājēju pārvietošanai, nevis transportlīdzekļu stāvēšanai. Tiesa atzīst, ka šo vietu varētu atzīt par stāvvietu vienīgi tad, ja tā saskaņā ar CSN 276.punktu būtu apzīmēta ar ceļa zīmi Nr. 537 vai citu CSN 117.punktā norādīto ceļa zīmi. Tomēr ne sūdzības iesniedzējs, ne citi lietā esošie pierādījumi nepierāda šādu ceļa zīmju esamību administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka ar amatpersonas lēmumu un augstākās iestādes lēmumu ir pareizi atzīts, ka /pers. A/, pārkāpjot CSN 121.9.apakšpunkta prasības, ir izdarījis LAPK 149.10 panta ceturtās daļas 5.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu, par ko viņam uzlikts naudas sods panta sankcijas ietvaros, t.i., 30 *euro* apmērā, ievērojot LAPK 32.panta prasības. Šajā gadījumā likumdevējs nav paredzējis naudas soda diferencēšanu atkarībā no pārkāpuma rakstura, vainīgā personības, atbildību ietekmējošo apstākļu esības.

Izvērtējot /pers. A/ argumentu, ka līdzīgā situācijā, kur Jēkabpils pilsētas pašvaldības policijas priekšnieks Indulis Surkulis izteicis pārkāpējam aizrādījumu un ir radījis precedentu analoģisku administratīvo pārkāpumu atzīšanai par maznozīmīgu, tiesa atzīst, ka tas nevar būt par pamatu sūdzības apmierināšanai.

No sūdzībai pievienotās publikācijas nepārprotami izriet notikumu atšķirības, jo gadījumā ar automašīnu Volvo īpašnieku policija pati nebija fiksējusi pārkāpumu, bet reaģējot uz saņemtajiem foto tika noskaidrojusi pārkāpēju, kurš sniedzis paskaidrojumus un savu vainu atzinis.

No publikācijas redzams, ka sniedzot atbildi portālam Radio Viens, Jēkabpils pilsētas pašvaldības policijas priekšnieks Indulis Surkulis tika norādījis, ka....." ja būtu bijis fiksēts datums un laiks šim pārkāpumam, proti, kurā brīdī Volvo atradās uz gājēju ietves, kad auto tika nobildēts, tad auto īpašnieks būtu saņēmis sodu". / lietas 8-9.lapa/

Tiesa uzskata, ka sūdzības iesniedzējs savā argumentā izsaka savu subjektīvu viedokli, norādot sev izdevīgu notikumu interpretāciju, bet sūdzības iesniedzēja atšķirīgs viedoklis par radušās situācijas tiesisko vērtējumu nevar būt saistošs amatpersonai, iestādei un tiesai, kas izskata lietu pēc būtības.

Tiesa atzīst, ka kaut arī /pers. A/ izdarītā administratīvā pārkāpuma rezultātā nav radušās reālas paliekošas sekas kādam no ceļu satiksmes dalībniekiem, taču reāli pastāvēja citu ceļu satiksmes dalībnieku apdraudējums.

Tiesa secina, ka /pers. A/ kā transportlīdzekļa vadītājam, ir jāzina CSN prasības un stingri tās jāievēro. Turklāt ņemot vērā, ka transportlīdzeklis ir paaugstinātas bīstamības avots, neievērojot CSN, kaitējums var tikt nodarīts cilvēka dzīvībai, veselībai, kā arī sabiedrības drošībai.

Tāpat tiesa secina, ka /pers. A/ savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā nav atzinis, savu rīcību attaisno gan ar norādi, ka automašīnas stāvvietā bijuša novietotas neekonomiski /lietas 9.lapa/, gan, ka tikai viens viņa automašīnas ritenis neatradās uz nobrauktuves, bet otra riteņa tikai trešdaļa atradās uz nobrauktuves, aizmirstot piebilst, ka visa automašīna atradās uz gājējiem paredzētās ielas daļas, kas dod pamatu secinājumam, ka viņš neizprot, ka ceļu satiksmes noteikumu izpilde ir saistoša visiem ceļu satiksmes dalībniekiem, un, ka izņēmums var būt tikai galējā nepieciešamība, bet ne indivīda personiskās vēlmes.

Tiesa nav konstatējusi apstākļus, kas attaisnotu /pers. A/ pārkāpumu, norādītu uz pārkāpuma maznozīmīgumu vai, kas norādītu uz viņa rīcības galējo nepieciešamību.

Sūdzības pārbaudes laikā nav konstatēti nekādi procesuālas dabas pārkāpumi, kas būtu pieļauti pārkāpuma fiksēšanas, protokola sastādīšanas un lēmuma pieņemšanas laikā, kuri būtu par pamatu lēmuma atcelšanai.

Ņemot vērā augstāk teikto, tiesnesis atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir pamatots, likumīgs un pietiekami argumentēts.

Pamatojoties uz augstāk teikto un vadoties no LAPK 289.[12] panta otrās daļas 1.punkta, 289.[13] pantu, tiesnesis

n o s p r i e d a

Jēkabpils pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka protokolu - lēmumu Nr. 560033588, atstāt spēkā, bet /pers. A/, personas kods /personas

kods/, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā, apelācijas sūdzību iesniedzot Jēkabpils rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2017.gada 16.novembrī un nodots tiesas kancelejā 2017.gada 17.novembrī.

Tiesnesis (personiskais paraksts) V.Trušels